

Všichni jste Putinovi agenti

- editor007 | 19. června 2024

SVĚT / RUSKO: Absurdita narativu „na nic se neptejte, BIS všechno ví“ dostáhla vrcholu. Kdo nevěří, je antisystémový. Tím se mimo systém ovšem přesouvá veškerý skutečný tisk.

Absurdita narativu „na nic se neptejte, BIS všechno ví“ dostáhla vrcholu. „Sám útočník v podobných případech ani nemusí vědět, že ho naverbovala ruská strana,“ sdělil ředitel BIS Michal Koudelka ke kauze muže z Kolumbie, jehož pokus podpálit autobusové depo v Praze překazili přítomní zaměstnanci. Žijeme Kafkův proces. Muži v šedých oblecích vcházejí do vaší ložnice, aby vám sdělili, že jste ruský agent.

„Opravdu?“

„Ano, tady to máme napsané,“ poklepe zavalitější z nich na umouněný zápisník.

„Ale já o tom nevím,“ ohradíte se.

„To nevadí. Hlavně, že o tom víme my.“

Aby bylo jasno, možná to je všechno náhodou pravda. Možná všechny ty sklady s nábytkem, autobusy a jiné věci zapálili Putinovi agenti nebo cizinci, které najal Putin bez jejich vědomí. Možná ano. Jenže ještě před válkou bylo zvykem (a normální) se ptát: „Kde jsou důkazy?“

„Jsou to zpravodajské informace, které jsme odtajnil,“ řekl mluvčí ministerstva zahraničí Ned Price začátkem února 2022 novináři Mattu Leeovi na tiskové konferenci poté, co bylo oznámeno, že Spojené státy mají informace, že Rusko plánuje zinscenovat vykonstruované útoky ukrajinských vojenských nebo zpravodajských sil jako záminku pro další invazi na Ukrajinu.

„Tak kde to je? Kde jsou ty odtajněné informace?“ reagoval Matt Lee.

„Právě jsem je doručil.“

„Ne, ty jsi vyslovil řadu tvrzení a říkáš...“

„Chceš, abychom ti to vytiskli z topperu? Protože uvidíš přepis tohoto brífinku, který si můžeš vytisknout sám.“

„To není důkaz, Nede. To říkáš ty. To není důkaz. Je mi líto.“

„Zdá se mi, že by nemělo být nic neobvyklého na tom, že se Rusové možná znovu zapojují do této činnosti.“

„To, že to není obskurní, neznamená, že máte nějaký důkaz, že se to stalo nebo že se to plánuje.“

Znovu to zopakují: Věci by neměly být mlčky odsouhlaseny jen proto, že jsou vysoce pravděpodobné. Alespoň někteří novináři by se měli ptát „kde jsou ty informace“ zkrátka prostě proto, že je to jejich práce. A také proto, že jsme již zažili několik situací, kdy zpravodajské instituce neříkaly pravdu. A především proto, aby nám do ložnice nevcházeli muži v šedých oblecích.

Bůh je mrtev, ať žije stát

Státem placení úředníci kážou, abychom věřili státním institucím. Věřte vědě, věřte úřadům, věřte učitelům. Ne že by to bylo lepší, než když jsme museli věřit králi, papeži a biskupům. Prožíváme stále totéž a většina lidí je stále dokola příliš pohodlná přezkoumávat narativy oficiálních autorit. Děje se to stále znovu, a je to tedy normální. Kdo nevěří, je antisystémový. Tím se mimo systém ovšem přesouvá veškerý skutečný tisk. V systému zůstali jen dotovaní PR copywriteri z Hlídacího psa, Deníku N, Aktuálně a dalších. Časem jich bude méně. Pokud pravdu určuje stát rozhodnutím, stačí nakonec jeden státní tisk, který nikdo nečte.

Neboť moc se „stále homogenizuje, očišťuje od nesourodého, až každá její část je obrazem moci celé,

až všechny části jsou navzájem zastupitelné, takže periferní buňka moci může prakticky nahradit centrum, a také jednotlivé periferní buňky můžete navzájem prohodit a nic se nestane, aparát moci funguje nevyčylně," sdělil můj otec Ludvík Vaculík, než ho v roce 1967 disciplinárně vyhodili ze strany.

Putinovy totalitní praktiky, kdy za zpochybňování lockdownů hnije ve vězení na dvanáct let operní pěvec Vadim Čeldijev po zmanipulovaném procesu, jsou v podstatě za dveřmi. Přichází nový normál: Nebe je modré, tráva zelená, Assange se ve vězení pomalu mění v zeleninu a všichni ostatní jsou Putinovi agenti. Jak se vám to líbí?

AUTOR: Cecílie Jílková

[ZDROJ](#)